

III, 7. — Anom. ehd. N:o 96.

Raunio, Maria, y. m.: *Naisen naima-ijän korottamisesta.*

Suomen Kansaneduskunnalle.

Kun naisilta on kokonaan puuttunut suoranaista vaikutusvaltaa lainsäädäntöön, on tästä johtunut, että heidän on ollut alistuminen kaikkiin miesten laatimiin lakeihin, vaikkapa ne olisivat olleet kuinka hankalia ja sopimattomia naisille. Useista näistä epäkohdista on jo ollut julkisuudessa puhetta, mutta vähän on kummin-kin toistaiseksi kuulunut mielipiteen vaihtoa siitä mielestämme erittäin ikävästä asiasta, joka koskee naisen naimaikää. Tämä on nimittäin meidän oloihimme katsoen kovin alhainen. Se säädetään Naimakaaren 1 Luvun 6 §:ssä 15 vuodeksi. Tunnettua tosin on, että etelämaissa ihmiset kehittyvät aikaisemmin kuin pohjoismaissa ja toiset kansallisuudet samoin saavuttavat jo nuorena täyden ruumiillisen kehityksen. Myönnettäköön tämän lisäksi, että nainen kypsyy aikaisemmin kuin mies, vaan sittenkin on mainittu 15 vuoden ikäraja meidän maamme oloissa luonnottoman alhainen. Suomalaisen kansanaineksen luonnonomainen hitaus esiintyy myöskin hitaassa ruumiin ja hengen varttumisessa. Meillä on tyttö 15 vuotiaana vielä keskenkasvuinen lapsi ja tuntuu raa'alta väkivallalta luonnonlakia kohtaan, jos tuollaisen lapsen avioliittoon luovuttaa. Sensuuntaista lakia naiset tuskin milloinkaan olisivat laatineet, vaan on sen synty käsitettävä johtuneen siitä, ettei ole ymmärretty, mitä nainen näistä oloista kärsineenä ajat-

telee. Sitäpaitsi on käsitettävissä, että entisoloissa tyttö, työskennellessään pelkästään kodin piirissä, tuntui usein vanhemmilleen taakalta, josta haluttiin mitä pikimmin päästä. Viimemainittu paheksittava näkökohta on kumminkin menettänyt merkityksensä nykyisen tuotantojärjestelmän vallitessa, kun nimittäin tyttö pääsee jo aikaisin ansiotöihin tahi nauttii opetusta kouluissa valmistuakseen itsenäiseen asemaan. Kun laki ja yleinen mielipide ei tyttöä suojele, voi mies houkutella hänet 15 vuotiaana vaimokseen ja siten säilyttää ylenmääräisiä ponnistuksia keskenkehkeytyneen harteille. Noin nuoren tytön voivat myös sukulaiset pitää kauppatavarana ja myydä »edulliseen avioliittoon». Eihän lapsi osaa puoliaan pitää. Väitettäneen olevan tyttöjä, jotka jo aikaisin kehkeytyvät. Mutta eikö juuri se seikka, että laki antaa vanhemmille tukea lasta aikaisin kehittämään, ole tätä aiheuttanut? Moni äiti laskee pienen tytön ikäihmisten seuraan, sillä »kohtahan se täyttää 15 vuotta!» Mutta jos tytön naimaikä olisi korkeampi, ei silloin lapsen kehitystä liian aikaisin joudutettaisi. Ihmislapsi on samanlainen kuin kukka, joka keinoitekoisesti saadaan ennenaikojaan umpunsa avaamaan. Kukka avaa ne kyllä, mutta minkälaisina? Hetken kestävinä, kituvina.

Naisen liian aikaista naimaikää vastaan puhuvat monet seikat. Niinpä vaaditaan jo avioliittoon mennessä elämän kokemusta ja arvostelukykä, jos avio-
onnen ehdoksi mielitään asettaa vähänkään ajatusten ja luonteiden sopusointua. Nuori tyttö ei vielä jaksa asian vakavuutta käsittää ja jouduttuaan onnettomaan avioliittoon, hän vielä kerran syyttää yhteiskuntaa, joka ei ole häntä suojellut. Voimme siis sanoa naisen 15 vuotiaana olevan sekä ruumiillisesti että henkisesti avioliittoon kehittymättömän, ja missä poikkeustapauksia esiintyy, ovat ne enimmäkseen väärällä kasvatuksella luodut. Mielestämme olisi sen vuoksi välttämätöntä, että naisen alin mahdollinen naimaikä korotetaan ainakin niin kor-

kealle kuin se nykyään vallitsevan mielipiteen aikana on mahdollista.

Rohkenemme niin ollen pyytää eduskuntaa anomaan,

että Hallitsija tahtoisı eduskunnan ensi istuntokaudella antaa armollisen esityksen Naimakaaren 1 luvun 6 §:n muuttamisesta sellaiseksi, ettei nainen saa mennä avioliittoon ennenkuin on täyttänyt seitsemäntoista vuotta.

Helsingissä 6 p. kesäkuuta 1907.

Maria Raunio.

Jenny Nuotio.

Maria Laine.

Mimmi Kanervo.

Anni Huotari.

Hilja Pärssinen.

Ida Aalle.

Miina Sillanpää.
